

[Niels Eriksen.]

Endvidere ønsker vi, at afsides beliggende ejendomme med u hensigtsmæssige bygninger uanset størrelse altid skal kunne nedlægges som selvstændige landbrug, såfremt de sammenlægges med andre landbrugsjendomme. Den højtærede landbrugsminister ved også — og det mener vi er noget væsentligt — at vi ønsker at få jordlovsudvalgets administration decentraliseret gennem oprettelse af lokale landbrugsnævn, som langt bedre kan tage stilling til problemer, der melder sig inden for lokale områder. Som jeg har sagt, ønsker vi udstykningen standset, og vi ønsker, at jordfondens midler fremtidigt skal bruges til sammenlægning og suppleret af for små brug under forudsætning af, at de derved bringes op på en rationel størrelse. Vi vil også gerne medvirke til, at lovgivningen tager mere hensyn til gartnerierne's interesse i at overtage små brug.

Vi har fået tilslutning til vore synspunkter på jordlovgivningens område fra meget vide kredse. Jeg kan nævne, at de såkaldte tre vise mænd peger på, at problemet bør løses nu, og i store træk giver tilslutning til de synspunkter, jeg her har fremført. Jeg ved ikke, hvordan det står til med enigheden inden for regeringen. Den højtærede økonomiminister har i en kronik i Politikken for den 15. oktober i år klart taget afstand fra de synspunkter, der er nedlagt i den nugældende statshusmandslov. Jeg beder om tilladelse til et kort citat nu og måske et enkelt til. Økonomiministeren bruger endda i sin kronik en overskrift så voldsom som „Det danske landbrug foran revolution“ og fremkommer med mange gode og efter min opfattelse rigtige synspunkter, som jeg må gå ud fra at den højtærede landbrugsminister har glemt at studere, men som i ét og alt giver tilslutning til vore hovedsynspunkter vedrørende sammenlægnings- og samdriftsproblemerne og til vor argumentation for nødvendigheden af en ændret jordlovgivning med langt videre grænser for sammenlægning. Bl. a. siger økonomiministeren, at vi må også huske på, at vi skal tilgodese uddannelsesmulighederne for unge landmænd, og at det ikke kan nytte at standse ved, at familiebrugene kun må få en vis størrelse.

Jeg ser sådan på det, at ingen vist ved i

dag, hvad der er den mest hensigtsmæssige størrelse for et familiebrug — nogle har jo større evner end andre. Det må landbruget selv finde ud af. Jordlovgivningen er et meget alvorligt problem for dansk landbrug, og jeg synes, man skylder erhvervet, som har vanskeligheder nok at kæmpe med, at lovgivningsmagten ikke fortsat lægger det hindringer i vejen for at finde sin fremtidige struktur.

Jeg ved ikke, om det er den højtærede landbrugsminister, professor Erik Hoffmeyer har tænkt på, da han forleden dag sluttede en tale i Landhusholdningsselskabet med at sige:

„Det er også klart, at der næsten altid opstår modstand mod krav om tilpasning, men det er et tegn på økonomisk senilitet, hvis man opgiver at tilpasse sig og søger at låse erhvervsstrukturen fast.“

Det er det, man gør ved at fortsætte denne lovgivning. Man låser erhvervsstrukturen fast. Jeg henstiller til den højtærede landbrugsminister, at han kaster de gamle fordomme væk og tager forslaget til udlånslov tilbage og snart fremsætter forslag til en ny og ændret lov — jeg vil ikke kalde den statshusmandslov; den højtærede minister har selv i sin fremsættelse været inde på, at vi skulle have et andet navn til den. Jeg ved ikke, om det skal være lov om landbrugets besiddelses- og driftsforhold; det er også mindre væsentligt, bare vi får et andet lovforslag som udgangspunkt. Den højtærede minister ved, på hvilken linje han kan finde os.

Når jeg sagt har dette, siger detsig selv, at vi ikke kan mevirke til gennemførelse af forslaget til udlånslov.

Juul Madsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Niels Ravn, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne gøre rede for det konservative folkepartis synspunkter vedrørende forslaget til udlånslov.

Jeg kan indledningsvis sige, at jeg helt og fuldt deler de synspunkter, som det ærede medlem hr. Niels Eriksen fremførte, og jeg kan understrege det ved at gøre opmærksom på, at det konservative folkeparti siden 1957 har modsat sig de årlige bevillinger til udstykning af statshusmandsbrug.

Det har længe stået klart for alle, der blot har det alleringeste kendskab til land-